

Primera trobada de l'ACNA Tavascan 2008

Pere Oller i Figueres. Nivòleg. Institut Geològic de Catalunya
Fotografies de P. Oller

El diumenge 12 d'abril de 2008 tingué lloc la primera trobada de l'ACNA. Per als membres fundadors de l'associació, fou la prova de foc, la presentació en societat de l'associació. Portàvem quatre anys pensant-la i gestant-la, fent feina poc palpable, amb convicció, però també amb dubtes sobre la seva acceptació. Aquest esdeveniment venia a ser la prova

que aquests anys de gestació havien valgut la pena.

Vam centrar la Trobada en un tema que creïem que podia tenir un ampli interès: l'autorrescat. La idea era oferir una visió, el més completa possible, del que envolta aquesta disciplina. No es pretenia que tothom n'apregués en un dia, però sí que es veiés quin és l'estat actual del coneixement i de la tècnica i que cadascú reflexionés sobre la seva capacitat.

Vam convidar en Pascal Strappazon, guia d'alta muntanya i responsable tècnic dels bombers de rescat de muntanya de l'Alta Savoia (Alps francesos), perquè també la gent amb un alt nivell en sortís satisfeta.

El resultat de tot plegat fou molt gratificant: es van inscriure 70 per-

Bernat Carola donant explicacions sobre la utilització del detector

Les xerrades teòriques es fan a la tarda a la sala d'actes de Tavascan

sones, gran part de les quals es feren sòcies de l'ACNA, i pels comentaris que es van sentir, l'acceptació fou molt positiva. El bon ambient i les ganes de participar foren la tònica dominant.

El programa va consistir en un matí de pràctiques, on es van fer diferents tallers i una tarda de xerrades i de debat.

Les pràctiques es van fer amb la col·laboració de les pistes d'esquí de Tavascan. A primera hora, amb màquina trepitjaneu, ens feren unes bones muntanyes de neu simulant allaus. Per les pràctiques es feren 5 grups: dos tallers d'iniciació a la cerca amb ARVA, un d'avançat, un taller de tècnica de desenterrament i un darrer taller de cerca amb Recco.

Amb la rotació dels grups gairebé tothom pogué passar per cadascun dels tallers. A la tarda, i ja a la nova sala d'actes que ens va cedir l'Ajuntament de Tavascan, es feren les xerrades teòriques. En Cesc Carola i en Pascal Strappazon feren una síntesi de la tècnica d'autorescat, així com un repàs general dels diferents ARVA existents actualment al mercat, i els que estan a punt de ser retirats. S'ensenyà també la nova sonda Pieps, que porta un detector a la punta i que funciona com un ARVA.

En Pep Ollé ens presentà l'Avalung, i en Bernat Carola el detector Recco. Finalment en Jordi Gavaldà explicà dues tècniques per desenterrar víctimes així com una discussió que s'ha iniciat a Estats Units sobre si les víctimes arrossegades per una allau han de nedar o han de protegir-se la cara.

Com a conclusions de la trobada, destacar alguns dels punts en que es va insistir més:

- Practicar, al menys, un o dos cops per temporada la tècnica d'autorescat. Cerca primària: primer de tot demanar socors per telèfon si és possible, de seguida procedir al rescat apagant el telèfon doncs pot interferir en la recepció del senyal (no en l'emissió).

- Cerca secundària: cadascú l'ha de fer segons les característiques del seu ARVA i, en cas de poder triar mètode, fer-ho segons el que es domini i s'hagi practicat. Cal conèixer a fons l'aparell d'un mateix.

- Cerca final: el mateix mètode per tots els aparells: en creu i arran de terra, on es marcaran els límits de la creu final de cerca. En la creu central es procedirà a fer el sondeig. Aquest és fonamental, doncs si no es disposa de sonda, aquesta part final de la cerca pot consumir una enorme quantitat de temps vital.

- Sondeig: fer-lo perpendicular a la superfície del mantell, doncs és la manera de trobar amb més probabilitat la víctima. La sonda cal dur-la sempre a punt per poder-la treure amb rapidesa.

- Desenterrament: cal aprendre la tècnica i practicar-la, ja que sinó, no s'és conscient del què realment pot representar a nivell de temps i de desgast físic. Un cop trobada la víctima cal no desconnectar-li l'ARVA, ja que en cas de sobreallau, quedaria totalment desamparada. Un cop trobada la víctima els rescatadors han de posar ràpidament el seu ARVA en emissió.

- En cas de més d'una víctima: recordar de no desconnectar l'ARVA de les primeres víctimes desenterrades. Utilitzar la tècnica dels 3 cercles o de les microbandes per a localitzar les altres víctimes. Quan hi ha dues víctimes molt properes caldrà ser molt fi en detectar-les.

La bona acceptació de la Trobada va motivar a l'organització a convertir-la en un esdeveniment periòdic, de manera que pel mes de març de 2009 se n'està preparant la segona edició. Us hi esperem!

Agraïm la col·laboració de l'Ajuntament de Tavascan, el Refugi de la Pleta del Prat, GRO, Black Diamond i Scarpa. ●